

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1864-04-21)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1864-04-21)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 20. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000010.pdf> (tilgået 30. juni 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Akersgaden 1, Xania, 21. Ap. 1864.

Kjere Hegel. — Tabet af Dybbøl, skjønt forudseet gennem Uger, kom saa smerteligt nedslaaende for os, som endnu ikke ere med, saa ydmygende, at jeg neppe kjendte Byen igjen. Den Dag vi ventede nøjere Efterretning, foregik Pries Siemonsens Henrettelse, vi havde en Beklemthed ogsaa deraf, som gjorde Deltagelsen for Eder sygere, det gav Tankerne Retning imod Mord, — og Mord er hint ved Dybbøl, Mord, Mord! Paaske Flyttedag er for Kristiania en Mærkedag af sørgeligste sorte Farve, den gjorde os ogsaa Alle til een Familie, vi standsede i Klynger og talte sammen overalt og Alle, — og kan nogen Mand dø af Forbandelser, saa maa den svensk-norske Konge snart sætte Livet til!

Det er nu mere end vist, at denne Mand, som Kjøbenhavn hædrede med en Enthusiasme, som neppe Kong Frederik den Syvende, denne Skandinavernes Haab, Hærens Kong Karl »den Tolfte«, han er Forræderen! Han har aldrig villet Andet end Danmark efter Kong Frederik den Syvende, og nu vil han saa det samme paa en anden Maade. Han gjør en forbandet fejl Beregning.

Jeg er hans Undersaat, jeg kan ikke skrive om ham saaledes, at han ser Historiens Dom, men var jeg nu Ploug, jeg skrev!

Hvad jeg kan, og hvad vi alle Skandinaver i Norge nu ville, det er at angribe vort Ministerium med Stang i Spidsen; thi det har mere Skyld, end vi have anet. Noget hjerteløsere end at Kongen i begge sine Riger efter Dybbøls Fald endnu holder paa begge sine Ministerier, kan jeg ikke let tænke mig, men for Norges Vedkommende skulle vi dog forsøge at faa vort væk. De vil se, at Aftenbladet allerede er begyndt, og at jeg er med i dette, kan De vel forstaa, skjønt det ikke bør anes. Men vil De gaa til Ploug, fra hvem jeg netop fik Brev, vil De sige ham, at mit Brev til ham er sandt Punkt for Punkt, og hvad Schweigaard angaar, saa talte han i 1848 ligesaa tappert for ingen Præmisser, som han i 1848 talte for Præmisser. Mere Vidnesbyrd have vi for hans Vedkommende ikke Behov. Kong Oskar vilde nemlig ingen have, Kong Karl vilde have. (Sig Ploug, at Stortingets 15 Mands Komite kjendte ikke Depeschen af 16de November. De saa kun, hvad der var Regjeringen fordelagtigt.) Om mit Brev s. 21 til Fædrelandet har jeg her kun hørt en eneste Mening, nemlig, at det var rigtigt og modigt. Det sidste understreger jeg, thi det er latterligt, det illustrerer vor politiske Uskyldighed. Jeg skal idag undersøge, om her kan gjøres en Demonstration. Den almægtige Gud høre vore Bønner! Den almægtige Gud føre os sammen i denne Farens Tid. Thi vinde vi hverandre, kunne vi gjerne tabe nogle Slag og et Stykke Land! —

»Synnøve Solbakken« kan De nu betragte som Dem tilhørende, da sidste Oplag er næsten udsolgt og jeg dermed har trukket den tilbage fra Giertsen. De tager vel imod den og de følgende Arbejder, efterhvert som de komme. Gud med os alle i denne sørgelige, taarerige Tilværelse! Hilsener fra mig!

Deres hengivne
Bjørnstjerne Bjørnson.